

CZIGÁNY GYÖRGY

Kockakövek

(Túz Tamás emlékének)

*Akkor tudod, hogy ott az árnyak
árvizében derékig állnak
házaink, rajtuk égő felhők
s tömjén áll fehér végtelenből.
Falai, fáji: Káptalandomb!
Zárt erkélyek: ablakaikban
nyár és angyalok szárnya villan.*

*Akkor tudod, láttuk egymást ott:
kék reverendád, vonulástok
a révfalusi hídon vártam.
Fény annyi gyült föl a Dunában
akárha öröklétünk volna,
holott e ragyogás volt nemlét.
Nem tudom, búgtak-e a gerlék.*

*Akkor tudod, emlék se vár most.
Lehelletüinktől fényes város
utca-zajában hallgatóznak
az egykor ott heverő holtak.
Emlékek helyett csak a hűség.
Csak gondolhassunk rájuk: nap tör
fel máris a kockakövekből.*